

forestille sig, at de unge fra indvandrerfamilier, der ikke vil acceptere det, som det andet faktisk oplevede, at de kunne få en effektiv støtte fra det offentlige, og at pengene var bedre brugt på den måde.

Det andet er også til hr. Henrik Svane: Vel vidende at det er meget kompliceret, hvis de unge skal sige nej til det her, kunne de så faktisk ikke få en bedre støtte, hvis de gik til rådgivningscentret, der kunne støtte dem i hele den svære proces, det er at sige nej, samt i virkeligheden få en støtte til at kunne genoprette forholdet til familien efterfølgende, for det er jo også vigtigt. Kunne de unge ikke gøre det, i stedet for at komme op til en embedsmand i Udlændingestyrelsen, som bare kan sige: Det er tvang det her. Og så må de gå ud ad døren uden sikkerhed for støtte. Var man ikke bedre tjent med, at man fik støtten, og at pengene blev brugt på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til hr. Knud Erik Hansen vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig. Tvang er strafbart, og vi har lovgivning i Danmark, som forbyder tvangsægteskaber. Men når vi nu konstaterer, at det sker alligevel, så mener vi, det er væsentligt at gøre en radikal indsats mod den gruppe af forældre, der stadig væk tvinger deres børn.

Jeg er fuldstændig klar over, som det også er sagt i mine korte bemærkninger tidligere i debatten, at med det her forslag løses problemet ikke med ét slag. Derfor beder jeg også SF's ordfører være opmærksom på de tiltag, der ligger i udlændingepakken fra regeringen, nemlig konkrete forslag til, hvordan man også fra regeringens side ønsker at gøre en meget større indsats omkring oplysning samt støtte til de unge efter et eventuelt afslag.

Det er helt klart, at der skal gås på flere ben her, men vi fastholder, at det er vigtigt at sige til forældrene: Hvor I nu i nogle tilfælde har tvunget jeres børn til at blive gift mod deres vilje, skal I nu også tvinge jeres børn til at lyve over for myndighederne. Det tror vi vil have en signaleffekt over tid, men det lykkes selvfølgelig ikke lige fra starten, for der skal oplysning og oplysning til. Det tror jeg, vi er helt enige med SF om.

Søren Søndergaard (EL):

Nogle gange sker det jo, at man kan blive mere gal på sine venner end på sine fjender, og sådan

er det jo også i politik. Fjenderne ved man, hvor man har, men når vennerne siger eller mener noget, man er meget uenig i, så kan man jo blive ret sur.

Nu er hverken Socialdemokratiet eller De Radikale Enhedslistens politiske venner. Alligevel må vi jo sige, at på enkelte områder har vi historisk set i hvert fald følt en vis samhørighed, f.eks. med Det Radikale Venstre i forsvaret af grundlæggende humanistiske værdier. Det er vel også derfor, at vi er overraskede og forbandede over, at den radikale folketingsgruppe er medforslagsstiller til det foreliggende diskriminationsforslag. Heri er vi i øvrigt fuldstændig enige med Radikal Ungdom. Det fremgår af det seneste nummer af Det Radikale Venstres medlemsblad, hvor Radikal Ungdom netop advarer mod forslaget.

Til gengæld er vi lodret uenige med hr. Henrik Svane, som i samme medlemsblad gør et forsøg på at aflive, hvad han kalder myter om forslaget. En af disse myter skulle være, at alle unge under 25 år ikke længere kan få deres ægtefælle til landet. Det er ikke rigtigt, siger hr. Svane, og han siger det med følgende ord: »Det er naturligvis ikke korrekt. Vi foreslår at komme tvangsægteskaber til livs ved at ophæve den automatiske ret til familiesammenføring for 18-25-årige. Det får kun betydning for tvangsægteskaberne. 23-årige Claus kan stadig få sin tyrkiske hustru til landet.« Sådan ser den radikale ordfører på indholdet af det her forslag. Claus kan få sin tyrkiske kone til landet. Så er det jo helt godt. Eller er det?

I virkeligheden synes vi, det er en meget præcis, men også en meget rystende beskrivelse af, hvad vi kan forvente. For det skal nok passe, at Claus kan få sin kone herop. Spørgsmålet er: Hvad med Ali, hvad med Kemal, og hvad med Ibrahim? Kan de få deres kærester fra Iran, Tyrkiet eller Pakistan hertil?

Formelt set behandler lovforslaget alle lige. Ingen under 25 år kan gifte sig med en udenlandsk statsborger uden særlig tilladelse. Den tilladelse får danske Jens imidlertid uden problemer, også selv om hans unge, importerede filippinske kone kun siger ja til ægteskabet af frygt for tæsk eller udvisning. Problemer får til gengæld tyrkiske Ali, når han vil giftes med den pige, som han har mødt på en ferie i forældrenes hjemland, og det ganske uanset at tyrkiske Ali er født i Danmark og har dansk statsborgerskab. Som hr. Svane så frimodigt erkender, så bliver praksis en forskelsbehandling